

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 6 ΜΑΪΟΥ 1972

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
68

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 285

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις: α) τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1112)1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.» καὶ β) τῶν ἀρθρῶν 15, 38 καὶ 39 τοῦ Β. Διατάγματος 40)1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», καὶ

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 21812)2.9.1971 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ (φ. 712), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ Βοήθου Πρωθυπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων: α) 750)70 «περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» καὶ β) 1112)1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ν.Δ. 751)1970 καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Ν. 1811)1951», πλὴν τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 12 αὐτοῦ, κωδικοποιεῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ἔχον οὕτω:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Ν.Δ. 750)1970).

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα.

1. α) Πᾶσα δι' ὑπαίτιον πράξεως ἢ παραλείψεως παράβασις ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος, δυνάμενη νὰ καταλογισθῇ, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδικήμα.

β) Τὸ ὑπαλληλικὸν καθήκον προσδιορίζεται ὡς τὸν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν καίρων διατάξεων, ἐγκυκλίων, ὁδηγίων καὶ διαταγῶν ἐπιβαλλομένων τῷ ὑπαλλήλῳ ὑποχρεώσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστοτε τηρητέας ἐν γένει διαγωγῆς αὐτοῦ.

2. Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται ἰδίως:

α) ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀνατροπῆς ἢ υπονομιέσεως τοῦ ὑφισταμένου πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος, ὡς καὶ ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐκδήλωσις ὑπὲρ ἀρχῶν καὶ προγραμμάτων κομμάτων διαλυθέντων καὶ τεθέντων ἐκτὸς νόμου ἢ ὀργανώσεων διαλυθεισῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως·

β) πᾶσα πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐνέργεια ἀποτελούσα δημοσίαν ἐκδήλωσιν πολιτικῶν φρονημάτων ἢ ἀσκησιν πολιτικοῦ προσηλυτισμοῦ·

γ) ἡ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς αὐτῆς ἀναξιοπρεπὴς διαγωγή ἢ παράστασις·

δ) ἡ ἐπὶ χρήμασι χερσποικίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν δημοσίῳ κέντρῳ·

ε) ἡ σύναψις ἰδιαιτέρως στενῶν κοινωνικῶν σχέσεων μετὰ προσώπων, τῶν ὁποίων οὐσιώδη συμφέροντα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀκτήσεως τῆς ἀνατιθεμένης τῷ ὑπαλλήλῳ ὑπηρεσίας·

στ) ἡ, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀσκησις κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἡ προδίδουσα ἐλλειψὶν σεβασμοῦ πρὸς αὐτήν·

ζ) ἡ ἀποσιώπησις συμμετοχῆς εἰς ἔργα ἐπ' ἀμοιβῇ ἕνεκα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς ἃς ἐστὶ περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ αὐτῇ·

η) ἡ χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων πρὸς ἀπόνκτην ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ ὠφελήματος ἢ πρόκλησιν ἢ ματαίωσιν διαταγῆς τῆς ὑπηρεσίας·

θ) ἡ ἄμεσος ἢ διὰ τρίτου προσώπου συμμετοχὴ εἰς δημοπρασίαν, τῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιτροπῆς μετέχει ὁ ὑπάλληλος ἢ ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει οὗτος·

ι) ἡ ἀνάληψις δόλωσις τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως ἢ ἡ ἀπόκρυψις μετεβόλων τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως.

ια) ἡ βραδεία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσέλευσις ἢ ἡ πρόωρος ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησις·

ιβ) ή ραθυμία, ή αμέλεια, ως και ή ατελής ή μη έγκαιρος εκπλήρωση του υπηρεσιακού καθήκοντος·

ιγ) ή μη προσήκουσα συμπεριφορά προς τους πολίτες τους προϊσταμένους και λοιπούς υπαλλήλους·

ιδ) ή μη έγκαιρος απάντησις εις αναφοράς πολιτών·

ιε) ή ανεπίτροπος παρέμβασις υπέρ ή κατά τρίτου τινός ή ή άδικαιολόγητος προτίμησις υποθέσεων νεωτέρων επί παρμελήςει παλαιότερων·

ιστ) ή άδικαιολόγητος άποχή από της εκτελέσεως των καθήκοντων·

ιζ) ή άρνησις ή παρέλκυσις εκτελέσεως υπηρεσίας·

ιη) ή συμμετοχή εις άπεργίαν ύφ' οίανδήποτε μορφήν, έστω και λευκήν, ως και πάσα ένέργεια τείνουσα εις πρόκλησιν ή προπαρاسκευήν ταύτης·

ιθ) ή παράβασις της εκ της υπηρεσίας επιβαλλομένης τω υπαλλήλω έχεμυθείας·

κ) ή χρησιμοποίησις της υπαλληλικής ιδιότητος προς έξυπηρέτησιν ιδιωτικών συμφερόντων αυτού ή προσκειμένων αυτώ προσώπων·

κα) ή χρησιμοποίησις πληροφοριών, άς κατέχει ως εκ της υπηρεσίας του, προς αποκάλυψιν ιδίου όφέλους πάσης φύσεως ή προσκειμένων αυτώ προσώπων·

κβ) ή υπό του υπαλλήλου μη εΐσπραξις του ούτινος δικαιούται μισθού ή άλλων αποδοχών ή έξόδων·

κγ) ή άποδοχή υπό του υπαλλήλου οίανδήποτε ύλικής ευνοίας μη συνιστώσης δωροληψίαν, αλλά προερχομένης από πρόσωπα των όποίων τας υποθέσεις διαχειρίζεται ή πρόκειται να διαχειρισθής·

κδ) ή λόγω άσυνήθους χρήσεως φθορά, έγκατάλειψις ή παράνομος χρήσις δημοσίου πράγματος·

κε) ή παράλειψις άσκήσεως υπηρεσιακού ελέγχου·

κστ) ή απόκρισις στοιχείων περί της ήλικίας ή ή χρήσις στοιχείων εύρισκόμενων εις αντίθεσιν προς αυταπόδεικτα γεγονότα, τήν λογικήν ή τήν κοινήν πείραν·

κζ) πάσα εκ δόλου ή βραχείας άμελείας πράξις ή παράλειψις, καίπερ τύποις νόμιμος, δυναμένη όπωσδήποτε να βλάψη ή να θέσθι εν κινδύνω τα συμφέροντα της Πολιτείας·

κη) ή παράβασις καθήκοντος κατά τόν ποινικόν Κώδικα ή άλλους ειδικούς νόμους·

κθ) ή παράνομος κατοχή δευτέρας θέσεως·

λ) ή καθ' ύπερβάσιν των υπό της νομοθεσίας τιθεμένων όρίων, εΐσπραξις υπό του υπαλλήλου προσθέτων απολαυδών·

λα) ή μη εύσυνείδητος και άντικειμενική έκθεσις προϊσταμένου περί των υπό αυτών υπαλλήλων, ως και ή μη έγκαιρος κατάρτισις των ενθέσεων υπηρεσιακής δράσεως και επίδοσεως αυτών·

λβ) ή υπό του προϊσταμένου της άρμοδίας υπηρεσίας παράλειψις ενημερώσεως των άρμοδίων υγειονομικών επιτροπών επί υπηρεσιακών ή εξωυπηρεσιακών περιστατικών ασκούντων επίδρασιν επί αιτήσεων υπαλλήλων δια τήν χορήγησιν άναρωτικών άδειών·

λγ) ή αποδεδειγμένως άδικαιολόγητος ύποβολή αιτήσεων προς χορήγησιν άναρωτικής άδειας και·

λδ) ή άδικαιολόγητος παράλειψις παρουσίας προς ιατρικήν εξέτασιν·

3. Διατάξεις όρίζουσι ειδικά πειθαρχικά άδικήματα διατηρούνται εν ισχύϊ.

Άρθρον 2.

(Άρθρον 2 Ν.Δ. 750/1970).

Πειθαρχικόν ποινά.

1. Πειθαρχικόν ποινά είναι:

α) έγγραφος επίπληξις·

β) πρόστιμον από έκατόν (100) δραχ. μέχρις αποδοχών τριών μηνών·

γ) διακοπή του προς προαγωγήν δικαιώματος από ένός μέχρι τριών έτών·

δ) υποβιβασμός·

ε) προσωρινή παύσις από δέκα πέντε (15) ήμερών μέχρι τριών μηνών·

στ) όριστική παύσις.

2. Το πρόστιμον, ύπολογιζόμενον επί των κατά τόν χρόνον της έκδόσεως της καταργωστικής εις πρώτον βαθμόν πειθαρχικής άποφάσεως αποδοχών, παρακρατείται από του πρώτου μετά τήν τελεσιδικίαν της άποφάσεως μηνός, εις μηνιαίας δόσεις, έκάστης τούτων όριζομένης δια της αυτής άποφάσεως, εις ποσόν ύχι άνώτερον του ένός τετάρτου των αποδοχών.

Το πρόστιμον άποτελεί έσοδον του προϋπολογισμού, όν βαρύνουν κι άποδοχί του υπαλλήλου ή του προϋπολογισμού των υπό ειδικών νόμων καθοριζομένων ειδικών ταμείων.

3. Δια τήν διακοπήν του προς προαγωγήν δικαιώματος ύπολογίζεται μόνον ό χρόνος, καθ' όν ό τιμωρούμενος κέκτεται τα προς προαγωγήν τυπικά προσόντα.

4. (Ο) υποβιβασμός δέν δύναται να επαναπροαχθής πρό της παρελεύσεως από του υποβιβασμού του χρονικού διαστήματος ίσου προς τό ήμισυ του άπαιτούμενου προς προαγωγήν χρόνου.

5. Τήν ποινήν της όριστικής παύσεως δύναται να επιβάλη ό πειθαρχικός δικαστής μόνον δια τήν έξής άδικήματα.

α) παράβασιν του άρθρου 1 παράγρ. 2 έδάφ. α', β', γ', δ', ε', ζ', η' και θ'·

β) παράβασιν καθήκοντος κατά τόν ποινικόν κώδικα ή άλλους ειδικούς νόμους·

γ) άδικαιολόγητον άποχήν από της εκτελέσεως των καθήκοντων επί τριάντα τουλάχιστον ήμέρας·

δ) παραβίασιν άπορρήτων της υπηρεσίας κατά τό άρθρον 46 παρ. 2 του Έπαλληλικού Κώδικος·

ε) χαρακτηριστικώς άναξιοπρεπή ή άναξίαν δημοσίου υπαλλήλου διαγωγήν εν τη υπηρεσία ή εκτός ταύτης·

στ) συμμετοχήν ή πρόκλησιν εις άπεργίαν ύφ' οίανδήποτε μορφήν, έστω και λευκήν·

ζ) διάπραξιν εντός έτους, άφ' ής έτελέσθη άδίκημα τιμωρηθέν τουλάχιστον δια πρόστιμου ίσου προς τας άποδοχάς ένός μηνός, έτέρου άδικήματος δυναμένου να επισύρην τήν αυτήν ή βαρύτεραν ποινήν·

η) διάπραξιν εντός διετίας, μετά επιβολήν τριών βαρύτερων του πρόστιμου αποδοχών ένός μηνός πειθαρχικών ποινών, του αυτού άδικήματος·

θ) εκ συστήματος κακήν συμπεριφοράν προς τους πολίτας·

ι) σοβαράν άπειθείαν·

ια) πών πειθαρχικόν άδίκημα δυνάμενον ως εκ της φύσεως αυτού να προκαλέση δημόσιον σκάνδαλον και προκαλέσιν τοιοϋτο·

ιβ) παράβλιν των διατάξεων του άρθρου 3 παρ. 2 του παρόντος ως και των άρθρων 56 παρ. 3 και 80 παρ. 5 του "Υπαλληλικού Κώδικος".

ιγ) έμμεσών εις την παράβλιν παρουσιάζεως προς ίατρι- κήν εξέταση και

ιδ) είσπραξιν και υπέρβλιν των υπό της νομοθεσίας τιθεμένων όρίων, υπό του υπαλλήλου προσθέτων άπολαύων, έλεγχομένην και δικαστομένην δικαστικώς.

"Άρθρον 3.

("Άρθρον 3 Ν. Δ. 750)1970).

Αξίωποινον πράξεων πρό του διορισμού.

1. Πράξεις τελεσθεΐσαι κατά την διάρκεια προγενεστέ- ρας του υπαλλήλου δημοσίας ή παρ' οργανισμώ τοπικής αυ- τοδιοικήσεως ή άλλω νομικώ προσώπω δημοσίου δικαίου υπηρεσίας τιμωρούνται πειθαρχικώς εάν υπάγονται εις τινα των περιπτώσεων της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του πα- ρόντος, δέν παρήλθε δέ ο δι' αυτός όριζόμενος κατά το άρ- θρον 5 χρόνος παραγραφής. Έν τη περιπτώσει ταύτη ο έκτός υπηρεσίας χρόνος δέν υπολογίζεται.

2. Τιμωρείται πειθαρχικώς, δυνάμει να επισύρη και την ποινήν της όριστικής παύσεως, ή παρὰ του υπαλλήλου χρή- σης, προς επίτευξιν του διορισμού του, είας, δόλου ή δω- ρολογίας. Ο χρόνος της παραγραφής άρχεται από του διο- ρισμού.

"Άρθρον 4.

("Άρθρον 4 Ν. Δ. 750)1970).

Αήεις πειθαρχικής ευθύνης.

1. Ο εξ οΐουδήποτε λόγου αποβλήτων την ιδιότητα του υπαλλήλου δέν διώκεται πειθαρχικώς, ή τυχόν όμως άρξα- μένη πειθαρχική δίκη συνεχίζεται και μετά την λύσιν της υπαλληλικής σχέσεως, εξαιρουμένης της περιπτώσεως του θανάτου.

2. Η κατά την άνωτέρω παράγραφον ένδοιμομένη τυχόν καταδικαστική απόφασις παραμένει άνεκτέλεστος, έπιφυλασ- σομένης της διατάξεως του τελευταίου άρθρου της παρ. 2 του άρθρου 32 του παρόντος.

"Άρθρον 5.

("Άρθρον 5 Ν. Δ. 750)1970).

Παραγραφή πειθαρχικών αδικημάτων.

Μη παραγραφή πειθαρχικής αποφάσεως.

Διαγραφή πειθαρχικών ποινών.

1. Τα πειθαρχικά αδικήματα παραγράφονται μετά τρία έτη, άφ' ής ήμερας διεπράχθησαν, πλην αν πρόκειται περί των έν άρθρω 2 παρ. 5 αδικημάτων, άτινα παραγράφονται μετά πενταετίαν.

2. Αί κατά του υπαλλήλου άπευδυνόμεναι πράξεις προς δίωξιν του αδικήματος διακόπτουν την παραγραφήν, ο χρό- νος όμως ταύτης δέν δύναται να υπερβή την πενταετίαν έν συνόλω μέχρι της έκδόσεως της καταρινωστικής εις τον πρώ- τον βαθμόν πειθαρχικής αποφάσεως, επί δέ αδικήματος έν των έν άρθρω 2 παρ. 5 την έπταετίαν.

3. Πειθαρχικόν αδίκημα, αποτελούν και ποινικόν τοιοῦτο, δέν παραγράφεται, πρό της παρελεύσεως του προς παραγρα- φήν όριζόμενου χρόνου υπό των αντιστοίχων ποινικών δια- τάξεων. Επί τοιούτων αδικημάτων αί πράξεις της ποινι- κής διαδικασίας αποτελούν λόγον διακοπής της παραγρα- φής του πειθαρχικού αδικήματος.

4. Η παραγραφή πειθαρχικού αδικήματος διακόπτεται διὰ της τελέσεως πειθαρχικού αδικήματος σκοπώντας την

άπόκρυψιν αυτού ή την ματαίωσιν της άκτήσεως της ένεκα τούτου παραπομπής κατά το άρθρον 20.

5. Παραγραφέν πειθαρχικόν αδίκημα δύναται να ληφθή ύπ' όψιν ως έπιβαρυντική περίπτωσις έν τη έπιμετρήσει της ποινής κατά την τιμωρίαν έτέρου πειθαρχικού αδικήματος πραχθέντος πρό της παραγραφής εκείνου.

6. Η τελεσιδικως έπιβληθεΐσα πειθαρχική ποινή δέν υπόκειται εις παραγραφήν.

7. Αί ποιναι της έπιπλήξεως μετά έν έτος, του προστί- μου μέχρις άποδοχών ένός μηνός, μετά διετίαν, του προστί- μου μέχρις άποδοχών δύο μηνών, μετά τετραετίαν, του προσ- τίμου μέχρις άποδοχών τριών μηνών, μετά έξαετίαν, και αί λοιπαι βαρύτεραι τοιούται, πλην της όριστικής παύσεως, μετά δεκαετίαν από της έπιβολής αυτών, διαγράφονται έκ του δελτίου του τιμωρηθέντος υπαλλήλου και δέν λαμβά- νονται ύπ' όψιν διὰ την κρίσιν αυτού, αν κατά το διάστημα των ως άνω χρονικών όρίων δέν έτιμωρήθη δι' οΐουδήποτε ποινής.

"Άρθρον 6.

("Άρθρον 6 Ν. Δ. 750)1970).

Αυτοτέλεια κολασίμου του πειθαρχικού αδικήματος.

Έν περιπτώσει άμνηστίας, άποκαταστάσεως, χάριτος ή και οΐουδήποτε άλλον τρόπον άρσεως του καλασίμου ή άρσεως ή μεταβολής των συνεπειών της ποινικής καταδίκης, δέν αίρεται το πειθαρχικώς καλίσιμον της πράξεως.

"Άρθρον 7.

("Άρθρον 7 Ν. Δ. 750)1970).

Σχέσις προαγωγής προς πειθαρχικόν αδίκημα.

Η προαγωγή του υπαλλήλου δέν αίρει το πειθαρχικώς καλίσιμον αυτού δι' αδίκημα προγενέστερον της προαγωγής, διὰ το όποϊον δέν έχώρησε δίωξις μέχρι της προαγωγής.

"Άρθρον 8.

("Άρθρον 8 Ν. Δ. 750)1950).

Δεδικασμένον. Εξειδίκευσις πειθαρχικής αποφάσεως και ποινής.

1. Ουδείς διώκεται έν δευτέρω διὰ το αυτό πειθαρχικόν αδίκημα.

2. Ένεκα του αυτού πειθαρχικού αδικήματος μία ποινή επιβάλλεται.

3. Διὰ της αυτής πειθαρχικής αποφάσεως μία ποινή επιβάλλεται.

"Άρθρον 9.

("Άρθρον 9 Ν. Δ. 750)1970).

Δίωξις και τιμώρησις πειθαρχικών αδικημάτων.

1. Η δίωξις του πειθαρχικού αδικήματος και, έν περι- πτώσει άποδείξεως αυτού, ή έπιβολή ποινής είναι καθήκον του πειθαρχικού δικαστού, παράλειψις του όποϊου συνιστά πειθαρχικόν αδίκημα.

2. Κατ' εξαίρεσιν, επί αδικημάτων δικαιολογούντων την ποινήν της έπιπλήξεως, ή δίωξις άπόκειται εις την δια- κριτικήν έξουσίαν των τεταγμένων προς τούτο όργάνων, λαμβανόντων ύπ' όψιν άφ' ένός μόν το συμφέρον της υπηρε- σίας, άφ' έτέρου δέ την καθόλου έν τη υπηρεσίη και έντός αυτής διαγωγήν του κρινόμενου υπαλλήλου.

3. Ο πειθαρχικός δικαστής κέντηται διακριτικήν έξου- σίαν ως προς την έπιμετρήσιν της ποινής, λαμβάνων ύπ' όψιν τα έν τη προηγουμένη παραγράφω κριτήρια. Κατ' εξαίρεσιν όσάκις το πειθαρχικόν αδίκημα δικαιολογεί

ποινήν ανωτέραν τῆς ἐπιπλήξεως, δὲν δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ μὴ ἐπιβάλῃ ποινήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πειθαρχικαὶ Δικαιοδοσίαι.

"Αρθρον 10.

("Αρθρον 10 Ν. Δ. 750) 1970).

Πειθαρχικὰ Ὁργανα.

Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκοῦν:

- α) οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου·
- β) τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια·
- γ) τὰ διοικητικὰ συμβούλια ἢ τὰ διοικούντα συλλογικὰ ὅργανα νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου·
- δ) τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ
- ε) τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

"Αρθρον 11.

("Αρθρον 11 Ν. Δ. 750) 1970 καὶ ἄρθρον 1 Ν. Δ. 1112) 1972).

Πειθαρχικῶς Προϊστάμενοι.

1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος, ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐπελήφθη ὁ Ἐπίτροπος Διοικήσεως κατὰ τὰς κειμένας περὶ αὐτοῦ διατάξεις·

β) ὁ Ὑπουργὸς καὶ ὁ Ὑφυπουργός, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας καὶ ὁ Ὑφυπουργός — Προϊστάμενος τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως·

γ) ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου ἢ αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας ἢ τούτοις ἐξομοιούμενοι, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας γενικὰς ἢ εἰδικὰς διατάξεις περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν·

δ) οἱ πρόεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων·

ε) ὁ Ἐπίτροπος τῆς Διοικήσεως καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων·

στ) οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἀεροπορίας, ὡς καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων·

ζ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ὁ Νομάρχης ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπηρετούντων:

αα) εἰς τὰς Κεντρικὰς Ὑπηρεσίας,

ββ) εἰς τὰς διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσίας,

γγ) εἰς τὰς ὑπηρεσίας, ὧν ἡ κατὰ τόπον ἀρμοδιότης περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ

δδ) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης·

η) ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουρ-

γείου, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ Θητεία (ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ) Ἀναπληρωτὴς Νομάρχου, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐφ' ὧν καὶ ὁ οἰκείος Νομάρχης, κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ζ', ὑπαλλήλων·

θ) ὁ διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου·

ι) οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ·

ια) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς ἣν ἀνήκει οὗτος ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων· καὶ

ιβ) οἱ διοικητὰι μονάδων, οἱ διευθυνταὶ καταστημάτων ἢ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ σωμάτων ἀσφαλείας.

2. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, εἶναι, πέραν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, κατὰ τὰ ἐν ἑδαφ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου καί:

α) οἱ αα) Πρύτανης τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος ἢ Πρόεδρος τοῦ διοικούντος τοῦτο συλλογικοῦ ὁργάνου, κατὰ περίπτωσιν, μὴ ὑπάρχοντος δὲ Πρυτάνεως ἢ Προέδρου, ὁ Κοσμητὴρ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Σχολῆς διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἢ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς, καὶ ββ) ὁ Διοικητὴς ἢ ὁ μετέχων τῆς Διοικήσεως Γενικὸς Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ α' τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου·

β) ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Ἐπὶ πλειόνων ἐν τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας βαθμῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν εἰς τοῦτον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων·

γ) ὁ προϊστάμενος περιφερειακῆς ἀρχῆς τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων· καὶ

δ) οἱ προϊστάμενοι διευθύνσεων ἢ αὐτοτελῶν τμημάτων ἢ ὑπηρεσιῶν τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικοὶ ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων.

3. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου τὸν ὅποιον φέρει ὁ πειθαρχικῶς διώκων.

4. Ἡ ἰδιότης τοῦ προϊσταμένου ὡς ἐπὶ Θητεία ἢ μετακλητοῦ δὲν κωλύει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀσκῆσιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

"Αρθρον 12.

("Αρθρον 12 Ν. Δ. 750) 1970 καὶ ἄρθρον 2 Ν. Δ. 1112) 1972).

Ἀμεταβίβαστον ἀρμοδιότητα πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

Αὐτεπάγγελτος δέωξις κλπ.

1. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλὴν ἂν ἄλλως προβλεπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπιλαμβάνονται αὐτεπάγγελτως.

3. Ἀρμόδιος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ὁ εἰς ὃν ὑπῆγατο, ἐφ' οἷον ἀνάγκη ὑπηρεσιακῆν σχέσιν ἢ κατὰστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία ἀρχεται ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη.

5. Μεταξὺ πλειόνων ἀρμόδιως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογία. Οὗτος ὑποχρεοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἐφ' ὅσον

ήθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιληφθέντος, πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἀναγκαῖα νέα κλήσις εἰς ἀπολογία.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 13 Ν. Δ. 750)1970 καὶ ἄρθρον 3 Ν. Δ. 1112)1972).

Πειθαρχικὰ Συμβούλια.

1. Τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια συγκροτοῦνται ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ἱερέων δικαστῶν ἢ ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων μονίμων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων μονίμων ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐν μέλλοις δύναται νὰ εἶναι μετακλητὸς ὑπάλληλος παρὰ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ νομικῶ προσώπῳ δημοσίου δικαίου. Ἀντὶ δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων δύναται, προκειμένου περὶ τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, νὰ ὀρίζονται μόνιμοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν δὲ νομικῶν προσώπων ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοί.

2. Τὰ συμβούλια εἶναι πενταμελῆ ἢ τριμελῆ. Ἐπὶ πενταμελῶν συμβουλίων κρίσεως μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων τὰ τρία καὶ ἐπὶ τριμελῶν τὰ δύο τοῦλάχιστον μέλη λαμβάνονται ἐκ μονίμων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

3. Τὰ μέλη τῶν συμβουλίων εἶναι τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά. Τὰ ἀναπληρωματικά μέλη συμμετέχουν εἰς τὸ συμβούλιον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ ἀναπληρουμένου, γινομένης ρητῆς περὶ τούτου μνείας εἰς τὰ πρακτικά.

4. Ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ μονίμου ἢ μετακλητοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργοῦ, εἰς ὀρίζεται πρόεδρος καὶ εἰς ἀντιπρόεδρος. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ προέδρου, τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ κωλύματι καὶ τούτου ὁ ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

5. Ἐργα γραμματέως ἐκπληροῖ δημοσίος πολιτικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπάλληλος νομικῶν προσώπων ὀριζόμενος ἀντιστοίχως, ὑπὸ τοῦ προέδρου.

6. Τὰ πενταμελῆ συμβούλια εἶναι ἀρμόδια πρὸς κρίσιν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς β' ἕως καὶ 2' ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχους, τὰ δὲ τριμελῆ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων τοῦ βαθμοῦ ἢ κατωτέρου ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχου.

7. Προκειμένης κρίσεως ὑπαλλήλων ἐπὶ 1'ῳ βαθμῷ ἔργα πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ τὸ ΑΣΔΥ, ἐν ὁλομειρίᾳ ἢ κατὰ τμήματα. Εἰδικῶς προκειμένης κρίσεως τῶν ἐπὶ 1'ῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱερουμάτων καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἔργα πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ Σύγκλητος.

8. Τὰ τῆς συγκροτήσεως, τῆς ἐν γένει λειτουργίᾳ καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν προκειμένου περὶ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ τῶν ἐπεκτατικῶν αὐτοῦ ἐπὶ νομικῶν προσώπων, Β. Διαταγμάτων.

9. Ἀρμόδιον πειθαρχικὸν συμβούλιον εἶναι τὸ εἰς ὃ ὑπῆρχετο, ὅφ' οἰκονομικῶς ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάρτασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελεσίσεως τοῦ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 14.

(Ἄρθρον 14 Ν. Δ. 750)1970).

Ἀρμοδιότης πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊσταμένοι δύναται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου μόνον οἱ κάτωθι καὶ ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

α) ὁ Πρωθυπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν.

β) οἱ ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

γ) οἱ ὑπὸ στοιχ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

δ) οἱ ὑπὸ στοιχ. δ' ἕως καὶ η' τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός καὶ

ε) οἱ ὑπὸ στοιχ. ι' ἕως καὶ ιβ' τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἑκτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

2. Τὰ ὡς ἄνω ἀνωτάτα ὅρια προστίμου περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς α) ὑπὸ γενικοῦ γραμματέως εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμῷ 1'ῳ, β) ὑπὸ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 1'ῳ εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμοῖς 3'ῳ ἢ 2'ῳ καὶ γ) ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς 3'ῳ ἢ 2'ῳ εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμοῖς 5'ῳ ἢ 4'ῳ.

Ἄρθρον 15.

(Ἄρθρον 15 Ν. Δ. 750)1970).

Ἀρμοδιότης πειθαρχικῶν συμβουλίων.

1. Τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια κρίνουν εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ δύναται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος, πλὴν τῆς ἐπιπλήξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τὴν περίπτωσηὶ ἀσκήσεως τῆς ἐκ τοῦ ἁρθρου 27 παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ παρόντος ἀπορρεούσης ἀρμοδιότητος τῶν τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια, κρίνοντα εἰς δεύτερον βαθμὸν, δύναται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος.

2. Συγκροῦσαι ἀρμοδιότητος μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶν συμβουλίων διὰ τὸ αὐτὸ ἀδικημα, εἴτε καταφατικά, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὁριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε ἀποφατικά, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ κατέστησαν τελεσιδικοί αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις, αἰρῶνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῇ προσηκόντως βεβαιωμένῃ αἰτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου ἢ, προκειμένου περὶ καταφατικῆς συγκροτήσεως, τοῦ προέδρου τοῦ ἐτέρου τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 16 Ν. Δ. 750)1970).

Ἀρμοδιότης διοικητικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Τὰ διοικητικὰ συμβούλια ἢ διοικούντα συλλογικὰ ὅργανα νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύναται νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν ἡμίσεος μηνός.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 17 Ν. Δ. 750)1970 καὶ ἄρθρον 4 Ν. Δ. 1112)1972).

Ἀρμοδιότης ΑΣΔΥ.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κρίνει ἐπὶ προσφυγῶν:

α) κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου ἀποφάσεων τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων.

β) κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν οἰκονομικῶς ποινὴν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ὑπὸ στοιχείων α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 11 πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

γ) κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν ποινὴν προστίμου ἀποφάσεων, τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἢ διοικούντων συλλογικῶν ὁργάνων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, εἰς τὰς ὑπὸ

τῆς παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος προδίδωμενῶς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 18 Ν. Δ. 750) 1970).

Ἀρμοδιότης Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνει ἐπὶ τῶν προσφυγῶν κατ' ἀποφάσεων τῶν παιδαρχικῶν συμβουλίων, ἐπιβάλλουσιν τὰς ποινὰς α) διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος, β) τοῦ υποβιβασμοῦ, γ) τῆς προσωρινῆς παύσεως καὶ δ) τῆς ὀριστικῆς παύσεως.

Ἄρθρον 19.

(Ἄρθρον 19 Ν. Δ. 750) 1970 καὶ ἄρθρον 5 Ν. Δ. 1112) 1972).

Συνεκδικασίς παιδαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Πλείονα παιδαρχικά ἀδικήματα τοῦ αὐτοῦ ὑπάλληλου, διωκόμενα πρὸ τῆς ἐπὶ τινι τούτων ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως, συνεκδικάζονται, ὑποχρεωτικῶς, ἐφ' ὅσον ἀνάγονται εἰς καθήκοντα ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου. Κατὰ τοῦ ὑπαίτιου πλείονων παιδαρχικῶν ἀδικημάτων διὰ πλείονων πράξεων ἢ παραλείψεων διαπραχθέντων, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν καταγινώσκεται μία συνολικὴ ποινὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς βαρυτέρας ἐπαυξανόμενης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ παιδαρχικοῦ δικαστοῦ.

2. Πλείονες ὑπάλληλοι διωκόμενοι διὰ τὸ αὐτὸ ἀδικήμα ἢ συναφῇ τοιαῦτα, ὑποχρεωτικῶς συνεκδικάζονται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου εἰσαφίτου δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ τῶν ἀποκλειστικῶν ἐνώπιον τοῦ ΑΣΔΥ ἢ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας προσφυγῶν.

3. Ἀρμόδιον πρὸς συνεκδικασιν μεταξὺ πλείονων ὀργάνων εἶναι:

α) μεταξὺ πλείονων παιδαρχικῶν προϊσταμένων, ὁ κατὰ βῆθρον ἀνώτερος, ἐπὶ δὲ ὁμοιοβάθμων ὁ πρότερον ἐπιληφθεὶς.

β) μεταξὺ πλείονων παιδαρχικῶν συμβουλίων, τὸ πρότερον ἐπιληφθέν, προκειμένου δὲ περὶ συνεκδικάσεως κατὰ τὴν παράγραφον 2, ὑπάλληλων ὑπαγομένων λόγῳ βῆθρου εἰς διάφορα συμβούλια, τὸ ἐκ τούτων ἀνώτερον.

γ) μεταξὺ παιδαρχικῶς προϊσταμένου καὶ παιδαρχικοῦ συμβουλίου, τὸ παιδαρχικὸν συμβούλιον.

4. Τὸ παιδαρχικὸν συμβούλιον θεωρεῖται ἐπιληφθέν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφ' ἧς περιήλθε τὸ παραπεμπτήριον ἐγγράφον ἢ τὸ ἐνδικὸν μέτρον εἰς τὴν γραμματεῖαν αὐτοῦ.

5. Ὑπάλληλοι ἀνήκοντες εἰς πλείονα ὑπουργεῖα ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ διωκόμενοι διὰ τὸ αὐτὸ παιδαρχικὸν ἀδικήμα, συνεκδικάζονται ὑπὸ παιδαρχικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

6. Ἀρμόδιον παιδαρχικὸν συμβούλιον δι' ἅπαντας τοὺς συνδιωκόμενους, καθίσταται τὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἐὰν μεταξὺ τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἀνώτατος ὑπάλληλος.

7. Τὸ παιδαρχικὸν συμβούλιον διὰ τοὺς ἐπὶ βῆθμοις 2ῳ καὶ κατωτέροις ὑπάλληλους ἢ τοὺς τούτοις ἀντιστοιχοῦντας, συντίθεται ὡς ἀκολουθῶς:

α) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ κατὰ τὰς καιρένας διατάξεις προβαδίζοντος ὑπουργείου, ὡς προέδρου.

β) ἐκ δύο ἐκ τῶν ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων κρατικῶν ἢ δημοτικῶν λειτουργῶν, ἢ καθηγητῶν μελῶν τῶν διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπάλληλους παιδαρχικῶν συμβουλίων τῶν ὑπουργείων εἰς τὰ ὅποια ὑπάγονται οἱ διωκόμενοι.

γ) ἐκ δύο ὑπάλληλων 1ου ἢ 2ου ἢ 3ου βῆθρου, μελῶν τῶν κατὰ τὴν παρ. β' παιδαρχικῶν συμβουλίων.

8. Τὰ μέλη ὀρίζονται διὰ κλήρωσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ ΑΣΔΥ ἐν ὁλομείει.

9. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ παιδαρχικὸν συμβούλιον συμμετοχὴ πέραν τοῦ ἐνὸς μέλους ἐκ τινος παιδαρχικοῦ συμβουλίου ἐφ' ὅσον, οὕτω, δὲν ἐκπροσωπεῖται ἕτερον παιδαρχικὸν συμβούλιον.

10. α) Ἐὰν διώκονται καὶ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τοῦ παιδαρχικοῦ συμβουλίου μετέχει, ὡς ἑκτὸν μέλος μετὰ ψήφου, τὸ ἀνώτερον ἢ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων τὸ ἀρχαιότερον ἐξ ὑπάλληλων νομικοῦ προσώπου μέλους τοῦ παιδαρχικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος.

β) Ἐπὶ πλείονων παιδαρχικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνεργεῖται κλήρωσις ὑπὸ τοῦ ΑΣΔΥ (ἐν ὁλομείει) διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ μέλους.

11. α) Ἡ παραπομπὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ πρότερον ἐπιληφθέντος τῆς ὑποθέσεως ὑπουργοῦ, παρ' οὗ καὶ συγκροτεῖται τὸ κατὰ τὰς παραγράφους 7 ἕως καὶ 10 παιδαρχικὸν συμβούλιον.

β) Δημοσιεύσας τῆς περὶ συστάσεως τοῦ παιδαρχικοῦ συμβουλίου πράξεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἀπαίτεται.

12. Πᾶν ἀναφερόμενον ζήτημα εἴτε ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ κατὰ τὰς παραγράφους 7 ἕως καὶ 10, παιδαρχικοῦ συμβουλίου εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει διαδικασίαν, ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεων τοῦ ΑΣΔΥ (ἐν ὁλομείει).

13. Κατ' ἐξίρρεσιν τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 1, δύνανται τὰ κατὰ τὰς προηγουμένης παραγράφους 3, 6 καὶ 7 παιδαρχικά συμβούλια νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Παιδαρχικὴ διαδικασία.

Ἄρθρον 20.

(Ἄρθρον 20 Ν. Δ. 750) 1970 καὶ ἄρθρον 6 Ν. Δ. 1112) 1972).

Παραπομπὴ ἐνώπιον παιδαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Ἐὰν τὸ ἀδικήμα ἐπιτύρῃ ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐπιληφθέντος παιδαρχικῶς προϊσταμένου ἢ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διοικούντος συλλογικοῦ ὀργάνου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὁρίσκει ὁ ἐπιληφθεὶς νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν δικαιοδοσίαν.

2. Ἀμέσως ἀνωτέρα δικαιοδοσία τῶν προϊσταμένων τῶν περιφερειακῶν, πλην τῶν διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσιῶν, τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου καὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος παιδαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ὁ νομάρχης τῆς ἐδρας, τούτου δὲ ἀμέσως ἀνωτέρως παιδαρχικῶς προϊσταμένος εἶναι ὁ Ὑφυπουργὸς - Προϊστάμενος τῆς οἰκίας Περιφερειακῆς Διοικήσεως, ὅστις εἶναι καὶ ἀμέσως ἀνωτέρα δικαιοδοσία τῶν προϊσταμένων τῶν διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσιῶν.

3. Ἐπὶ ὑπάλληλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὁ Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργὸς ἢ ὁ Ὑφυπουργὸς - Προϊστάμενος Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἢ ὁ Νομάρχης, ἢ ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης, λαμβάνοντες γνώσιν περὶ τῆς ἐκτεσεως παιδαρχικοῦ ἀδικήματος παραπέμπουν τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ οἰκίου παιδαρχικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἀσκήσιν παιδαρχικῆς διώξεως.

4. Τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, διατυπούμενον ἐρώτημα πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον περὶ θέσεως ὑπάλληλου εἰς ἀργίαν, ἐπέχει θέσιν παραπεμπτηρίου, κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος, ἐγγράφου, διὰ τὸ παι-

δικαιολογητὸν ἀδίκημα εἰς τὸ ἀνακρίσθαι ἢ ἀργίαι. Καθ' ὑπαλλήλου τοῦθέντος εἰς ἀργίαν λόγῳ ποινικῆς διώξεως ἢ καταδίκης καὶ μὴ ἐπανερχόμενου, εἴτε, εἰς ἐνέργειαν, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἢ παραπομπῇ δι' αἰ ποινικῶς ἐδιώχθη ἢ καταδικάσθη πράξεις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶχε γίνει πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἀργίαν θέσεώς του.

Ἄρθρον 21.

(Ἄρθρον 21 Ν. Δ. 750(1970)).

Προϋποθέσεις, συνέπειαι καὶ μὴ ἀνακλητὸν τῆς παραπομπῆς, στοιχεῖα, κοινοποιήσις ταύτης.

1. Ἡ ἐκδοσις τοῦ, κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 20, παραπεμπτηρίου ἐγγράφου καταργεῖ τὴν μὴπω ἐνώπιον τοῦ παραπέμποντος περαιωθεῖσαν δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπάγγελτον δίκην.

2. Ἡ ἐκδοσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τινὶ ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 παραπομπήν.

3. Γενωμένη παραπομπὴ δὲν ἀνακλητεῖται.

4. Ἐν τῷ παραπεμπτηρίῳ ἐγγράφῳ δεόν νὰ μνημονεύονται τὰ συνιστῶντα τὸ διωκόμενον παράπτωμα πραγματικὰ περιστατικά, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ἅτινα πιθανολογοῦν τὴν ἐνοχλήν τοῦ ὑπαλλήλου.

5. Τὸ παραπεμπτήριο ἐγγράφον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐγκλωβόμενον καὶ ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς υποθέσεως, ὡς καὶ ὁλοκληρίου τοῦ ἀποκριτικοῦ φακέλλου τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 22.

(Ἄρθρον 22 Ν. Δ. 750(1970)).

Ἀνάκρισις.

1. Ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα ἢ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα κρίνωνται ἀνεπαρκῆ, δύναται, πρὸς πληρεστέραν διάγνωσιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικὴ ἀνάκρισις.

2. Ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπιτελεσθέντος τῆς διώξεως πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ συμβουλίου, εἴτε, κατ' ἐντολήν τουτοῦ, ὑπὸ ὑπαλλήλου, ὅστις, ἐὰν ἀνήκῃ εἰς τὸν αὐτὸν κλάδον, δεόν νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ὁμοβάθμους, ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ διωκόμενου. Ἐπὶ συμβουλίου ἢ ἐνέργεια ἀνακρίσεως δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς μέλος αὐτοῦ, ἀποκλεισμένων τῶν ἰδιωτῶν.

3. Αἱ ἐκδόσεις ἰσχύουσιν διατάξεις περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως πρὸς διώξιν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ διατάξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3983(1959) δὲν ὀρίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

4. Τὰ ἐν ἁρθρῳ 25 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὀριζόμενα, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως.

5. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προσλάβῃ ὡς γραμματέα τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλον ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον.

6. Οἱ μάρτυρες περιλαμβανόμενων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἐξετάζονται ἐνόρκως, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 221 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου εἶναι ὡς ἐν ταῖς ἀρθροῖς 218 καὶ 220 τοῦ Κώδικος ποινικῆς δικονομίας. Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἢ ἀρνήσις καταθέσεως τοῦ μάρτυρος ἄνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποτελεῖ πλημμέλημα. Εὐλόγος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ διωκόμενου συγγένεια τοῦ μάρτυρος κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπεριόριστος, ἐκ πληκτοῦ δὲ μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ. Ἡ ἐξέτασις τῶν παρὰ τοῦ διωκόμενου ὑπαλλήλου προσκαρμένων μαρτύρων πέραν τῶν πέντε, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀνάκρισιν.

7. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν δεόν νὰ ἐξετάζηται καὶ ὁ διωκόμενος, ἢ μὴ προσέλευσις ὅμως τούτου ἢ ἡ ἀρνήσις πρὸς ἐξέτασιν δὲν κωλύει τὴν πρόδον τῆς ἀνακρίσεως. Παράστασις ἢ συμπράστασις πληρεξουσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

8. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προβῇ εἰς αὐτοψίαν δημοσίων ἢ παρὰ δημοσίᾳ ἀρχῇ κατατεθειμένων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἢ κατεχομένων παρ' ἰδιώτου ἐγγράφων, ὡς καὶ νὰ ὀρίσῃ παρακατορνόγραφας, ἐφαρμόζομένων ἀνολόγως τῶν εἰσείων διατάξεων τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας.

9. Δι' ἐκάστην ἀνακριτικὴν πρῶξιν συντάσσεται ἰδίᾳ ἐκθέσις ὑπογραφεμένη ὑπὸ τῶν συμπραξάντων. Ἐπὶ ἀγνοίας ἀναγνωσεως ἢ γραφῆς ἢ ἀρνήσεως ὑπογραφῆς, γίνεται σχετικὴ βεβαίωσις ἐν τῇ ἐκθέσει.

10. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν δικαιούται νὰ αἰτήρηται παρὰ πάσης διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ ἐιρηνηδίκου ἢ εἰδικῶς πταισματοδίκου τὴν ἐν τῇ ἐδρᾷ αὐτοῦ ἐνέργειαν ἀνακριτικῆς τινας πράξεως.

Ἄρθρον 23.

(Ἄρθρον 23 Ν. Δ. 750(1970)).

Ἀπολογία, Ἐκδόσεις, Πειθαρχικὴ ἀπόφασις.

1. Αἱ εἰς πρῶτον βαθμὸν καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται μετ' ἐγγράφων κλήσιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογίαν.

2. Ἐπὶ παραπομπῆς εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ἢ ἱεραρχικὴν δικαιοδοσίαν μετὰ κλήσιν εἰς ἀπολογίαν, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλήσις.

3. Μετὰ τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογίαν, ἡ ὑπόθεσις δεόν νὰ περαιωθῇ δι' ἀποφάσεως.

4. Ἡ ἐξέτασις τοῦ διωκόμενου κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως, δὲν ἀνακληροῖ τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογίαν.

5. Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογίαν καθορίζει τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσει εὐλόγον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογίαν, πάντως οὐχὶ βραχυτέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ δεδικαιολογημένη ἐγγράφῳ αἰτήσιν τοῦ καλουμένου. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος διασμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δὲν δύναται νὰ ὀρίζηται προθεσμίᾳ βραχυτέρα τῶν ἐξίχοντα ἡμερῶν.

6. Πρὸ τῆς ἀπολογίας δικαιούται ὁ ὑπάλληλος νὰ λάβῃ γῶσιν τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας.

7. Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως.

8. Ὁ ὑπάλληλος δικαιούται νὰ παραστή, μόνον αὐτοπροσώπως, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικούντος συλλογικοῦ ὄργανου τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου συζήτησιν. Πρὸς τοῦτο ἡ ἡμέρα τῆς συζήτησεως γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὸν πρὸ 48 τοῦλάχιστον ὥρων, ἴνα, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμῇ παραστή κατ' αὐτήν.

9. Ἡ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 8 συμβουλίου προσέλευσις τοῦ διωκόμενου καὶ ἀπολογία αὐτοῦ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὄργανου, νὰ καλύψῃ τὴν παράλειψιν τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογίαν.

10. Ὁ πρόεδρος τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς εἰρηγητὴν τῆς υποθέσεως ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

11. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

12. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δεόν νὰ εἶναι ἡτιμολογημένα. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν κοινοποιούνται εἰς τὸν κριθέντα, προσέτι δέ, αἱ μὲν τῶν πειθαρχικῶν προϊσταμένων, εἰς τοὺς δικαιομένους πρὸς ἄτικτὴν ἐρέσεως ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, εἰς τὸν ἐκδόσαντα τὸ παραπεμπτήριο ἐγγράφον.

13. Ἡ ἐκδοσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τινὶ ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς ὄργανου, καθιστᾷ

ἀπαράδεκτον νέαν πειθαρχικὴν δίωξιν διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

14. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

15. Αἱ πρὸς τὸν ὑπάλληλον κλήσεις καὶ γνωστοποιήσεις, ὡς καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, συντασσομένου ἀποδεικτικοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς, ὁ ἐπιδίδων συντάσσει πρᾶξιν ἐβεβαιούσαν τὴν ἀρνήσιν. Ἀγνωστομένης τῆς διαμονῆς, τὸ ἐγγράφον τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ κατάστημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου συντασσομένου πρωτοκόλλου, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ δύο μαρτύρων.

16. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις μετὰ τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 12 κοινοποιήσεις, ἀποστέλλεται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ φακέλλου, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ, ὁφείλουσαν, ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως, νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ μητρὸν προσωπικοῦ, νὰ θέσῃ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ κρινέντος καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ καὶ βεβαιώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ τέλη τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 24.

(Ἄρθρον 24 Ν. Δ. 750) 1970).

Κωλύματα μελῶν πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὀριζόμενα, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ ὡς πειθαρχικοῦ συμβουλίου κρίνοντος συλλογικοῦ ὅργανου.

2. Δὲν δύναται νὰ μετᾷ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ὁ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐπιληφθεὶς διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀδίκημα πειθαρχικῶς προϊστάμενος.

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 25 Ν. Δ. 750) 1970).

Σχέσις πειθαρχικῆς πρὸς ποινικὴν δίκην.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίκη εἶναι αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης.

2. Ἡ ποινικὴ δίκη δὲν ἀναστέλλει τὴν πειθαρχικὴν, δύναται ὅμως ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του, δυνάμενης ἐλευθέρως νὰ ἀνακληθῇ, νὰ διατάξῃ δι' ἐξαιρετικὰς λόγους τὴν ἀναστολήν.

3. Ὅσῳκις ἐν ποινικῇ ἀποφάσει καταστάσῃ ἀμετακλήτῳ, ἐβεβαιούται ρητῶς ἢ ὑπαρξίς ἢ ἀνυπαρξία πραγματικῶν γεγονότων, γίνονται τὰυτα δεκτὰ ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ. Οὐδὲν ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινικὴν, ἀποφασίν ἀπαλλακτικὴν ἢ καταδικαστικὴν.

4. Ἐκδιδομένης ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογῆται κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἁρθρου 2 ἡ ὀριστικὴ παῦσις τοῦ ὑπαλλήλου, ἐκδιδομένης δὲ ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν ἐν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει ἐβεβαιούται ρητῶς ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἀδίκημα ἢ τὸ ἀδίκημα δὲν ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου ἢ οὐδεμίαν οὕτως εἶχεν συμμετοχὴν εἰς τὸ ἀδίκημα, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίκη.

5. Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀφ' ἧς καταστῇ ἀμετάκλητος ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

6. Ἡ παρὰ πλημμελειοδίκης Εἰσαγγελικῇ Ἀρχῇ ὑποχρεούται πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένην ποινικὴν δίωξιν κατὰ ὑπαλλήλου νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὴν προϊστάμενην αὐτοῦ ἀρχήν.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 26 Ν. Δ. 750) 1970).

Τέλη σημάτων ἐγγράφων πειθαρχικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ τέλη σημάτων καταλογίζονται εἰς ἐξῆς τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει διετάχθη πραγματογνωμοσύνη, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πραγματογνωμόνων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ ὁράνου καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. καταλογίζονται εἰς ἐξῆς τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καθόλου ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλαγῆς τοῦ διωκομένου, τὰ τέλη βαρύνουν τὸν δημόσιον. Ἐπίσης βαρύνουν τὸν δημόσιον τὰ τέλη τῆς δίκης τῆς ἀρξάμενης συνεπέξ ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον ἀπερρίφθη.

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 27 Ν. Δ. 750) 1970

καὶ ἄρθρον 7 Ν. Δ. 1112) 1972).

Ἐφεσις.

1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις α) τῶν πειθαρχικῶν προϊσταμένων πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργῶν ἐν γένει ἐκδιδομένων καὶ β) τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἢ διοικούντων συλλογικῶν ὀργάνων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφάσεων ἐνώπιον τοῦ Ὑφυπουργοῦ —προϊσταμένου τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

3. Ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυμένου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἀσχεῖ ὁ μέχρι καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ὑπέρτερος αὐτοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενος.

4. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 πειθαρχικά ὅργανα κρίνονται εἰς δεύτερον βαθμὸν, κατόπιν ἐφέσεως τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου. δύναται ἡ νὰ δεχθῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἔφεσιν ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αὐτὴν ἐπιβάλλοντα οἰκονομικὰ ποινὴν τῆς ἀρμοδιότητός των κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος.

5. Εἰς ἄσκησιν ἐφέσεως δικαιούνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως πᾶς ἀνώτερος πειθαρχικῶς προϊστάμενος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικούντος συλλογικοῦ ὁράνου τοῦ νομικοῦ προσώπου, ὡς καὶ ὁ ἀσκῶν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργὸς ἢ ὁ Ὑφυπουργὸς — προϊστάμενος τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως, εἰς οὓς κοινοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀπόφασις.

6. Ἡ ὑπὸ ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἀσκουμένη, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 5, ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ὑπερέτερου πειθαρχικῶς προϊσταμένου. Ἐὰν ἀνώτερος, ἐν προκειμένῳ, πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ὁ Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργός, ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται προκειμένου μὲν περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐνώπιον τοῦ οἰκείου πειθαρχικοῦ συμβουλίου, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

7. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικούντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀσχοῦντος ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῷ νομικοῦ προσώπῳ Ὑπουργοῦ καὶ Ὑφυπουργοῦ ἢ τοῦ Ὑφυπουργοῦ — προϊσταμένου τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως, ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ἀποφάσεως.

8. Ἡ πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως προθεσμία παρατείνεται, λόγῳ μὲν ἀποστάσεως κατὰ ἐξήκοντα ἡμέρας διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐδρεύοντας ἢ διαμένοντας, λόγῳ δὲ κωλύματος ἐξ ἀνωτέρας βίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου.

9. Πλείονες ἐφέσεις κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσαι πρὸ τῆς ἐπὶ τινι τούτων ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως, συν-εκδικάζονται.

10. Ἡ κατόπιν ἐφέσεως ἐκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην ἐφесιν ἐνώπιον ὑπερέτερου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ ἄλλου εἰς δεῦτερον βαθμὸν κρίνοντος πειθαρχικοῦ ὀργάνου.

Ἄρθρον 28.

(Ἄρθρον 28 Ν. Δ. 750)1970
καὶ ἄρθρον 10 Ν. Δ. 1112)1972).

Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ΑΣΔΥ.

1. Εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ὑπόκεινται: α) αἱ ἐπιβάλλουσαι εἰς πρῶτον βαθμὸν ποινὴν προστίμου ἀποφάσεις τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, β) αἱ ἐπιβάλλουσαι εἰς πρῶτον βαθμὸν οἰκονομικῆς ποινῆς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ὑπὸ στοιχείῳ α' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 πειθαρχικῶς προϊσταμένων καὶ γ) αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν προστίμου ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἢ διοικούντων συλλογικῶν ὀργάνων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, εἰς τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος προβλεπομένης περιπτώσεις.

2. Εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ΑΣΔΥ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, οὗτος τὸ δικαίωμα πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀπαλλοκτικῶν ἢ ἐπιβάλλουσῶν ποινῆν ἐπιπλήξεως ἀποφάσεων τῶν ἐν παρ. 1 πειθαρχικῶν ὀργάνων.

3. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κρίνον ἐπὶ προσφυγῆς α) τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χεῖρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ β) τῆς Διοικήσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν ἐλαφροτέραν τῆς ἐπιβληθείσης. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἄσκήσεως ἀντιθέτων προσφυγῶν ὑπὸ τε τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ τῆς Διοικήσεως, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, συνεκδικάζον ἀμφοτέρας τὰς προσφυγάς, δὲν δεσμεύεται ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῆς ποινῆς.

3. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ἀπὸ τῆς περιελεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

5. Τὰ τῆς ἀφορώσεως εἰς τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσφυγάς, διαδικασίας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν τελῶν καὶ παραβόλων, τῆς δημοσιότητας τῶν συνεδριάσεων, τοῦ ἡτιολογημένου τῶν ἀποφάσεων, τῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τῆς παραστάσεως ἢ συμπαραστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου

διὰ πληρεξουσίου, τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Διοικήσεως καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἀσκουμένων προσφυγῶν, τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ ἀσκήσαντος τὴν προσφυγὴν ὀργάνου, διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων ἰσχυουσῶν περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεων. Ἡ κατάθεσις ὅμως τῶν παραβόλων δύναται νὰ γίνῃ μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς.

Ἄρθρον 29.

(Ἄρθρον 29 Ν. Δ. 750)1970).

Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Σ.τ.Ε.

1. Εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος δικαιοῦνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς προκειμένου περὶ υποβιβασμοῦ ἢ προσωρινῆς παύσεως ἢ διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προσφυγῆς καλεῖται ὅπως παραστή ἐκπρόσωπος τῆς Διοικήσεως.

3. Τὰ τῶν προθεσμιῶν καὶ τῆς διαδικασίας τῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγῶν διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων.

4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρωθυπουργοῦ, Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργοῦ, δι' ὧν ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 30.

(Ἄρθρον 30 Ν. Δ. 750)1970).

Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως.

Ἡ ἐφεσις καὶ αἱ προσφυγαὶ καὶ αἱ πρὸς ἄσκησιν αὐτῶν προθεσμίαι, ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

(Ἄρθρον 31 Ν. Δ. 750)1970).

Ἐπανάληψις πειθαρχικῆς δίκης.

1. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης αἰτεῖται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ὁ οἰκείος ὑπουργός, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ὁ ἀθωωθείς.

2. Ἡ αἴτησις ἐπανάληψεως ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον, εἰς ὃ ὑπῆγετο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

3. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἀνωτέρα τῆς ἐπιβληθείσης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ παυθεὶς ἢ υποβιβασθεὶς ὑπάλληλος ἢ νὰ τιμωρηθῇ δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς. Ὁ ἀποκαθιστάμενος ὑπάλληλος καταλαμβάνει τὴν τυχόν ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν ἀποκαθίσταται, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παραμένει ὑπεράριθμος καὶ καταλαμβάνει τὴν πρώτην κενωθισομένην τοιαύτην.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρον 32 Ν. Δ. 750)1970).

Ἐκτελέσεις.

1. Ἡ μὴ ὑποκειμένη εἰς ἐφесιν ἢ προσφυγὴν ὁριστικὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

2. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ὡς πρὸς μὲν τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ καταδικασθέντος, πρὸς δὲ ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδούσης ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπουργείου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, οὐδέποτε ὅμως παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ τιμωρηθέντος.

*Ἀρθρον 33.

(Ἀρθρον 33 Ν. Δ. 750)1970).

Πειθαρχικὸν δίκαιον τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας
ιδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καθορισθῇ-
σονται τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου κατὰ τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις, τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ιδιω-
τικοῦ δικαίου παρέχοντος εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρό-
σωπα δημοσίου δικαίου τὰς ὑπηρεσίας του προσωπικοῦ, ἐπιτρε-
πομένης παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης ἐρ-
γατικῆς νομοθεσίας.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

*Ἀρθρον 34.

(Ἀρθρον 34 Ν. Δ. 750)1970
καὶ ἄρθρον 9 Ν.Δ. 1112)1972).

1. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα τελεσθέντα πρὸ τῆς 21 Δεκεμ-
βρίου 1970 καὶ μὴ πω ὀριστικῶς ἐκδικασθέντα, διέπονται ὑπὸ
τοῦ παρόντος κατὰ τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς δια-
τάξεις.

2. Ὑπὸ τοῦ παρόντος, διέπονται ἐπίσης αἱ ἐκκρεμεῖς κατὰ
τὴν 21 Δεκεμβρίου 1970 συνεπείᾳ ἐφέσεως ἢ προσφυγῶν δί-
και. ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς 21 Δεκεμβρίου 1970 καὶ ἐφεξῆς
ἀσκηθεῖσαι ἐμπροθέσμως ἐφέσεις ἢ προσφυγαὶ κατὰ προεκδο-
θεισῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

3. Μέχρι συγκροτήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ πα-
ρόντος πειθαρχικῶν συμβουλίων τὰ ἔργα αὐτῶν ἐξακολουθοῦν
ἀσκούμενα, ὡς μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν συμ-
βουλίων ἢ τῶν δυνάμει νόμου ὀργανωμένων εἰδικῶν τοιούτων.

4. Αἱ κατὰ τὴν 11 Φεβρουαρίου 1972 ἐκκρεμεῖς εἰς οἶον-
δήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων
Νομαρχῶν προσφυγαὶ κρίνονται ὑπὸ τῶν Ὑφυπουργῶν, προ-
ϊσταμένων τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως ὡς ἐφέσεις
κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος.

Τελικαὶ Διατάξεις.

*Ἀρθρον 35.

(Ἀρθρον 35 Ν.Δ. 750)1970).

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν
εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τοῦ
Δημοσίου, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δη-
μοσίου δικαίου.

*Ἀρθρον 36.

(Ἀρθρα 36, 37 Ν.Δ. 750)1970
καὶ ἄρθρον 11 Ν. Δ. 1112)1972).

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις:

α) τῶν ἄρθρων 131 ἕως καὶ 175 τοῦ Ν. 1811)1951 «περὶ
Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλ-
λήλων»,

β) τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 3200)1955 «περὶ διοικητικῆς
ἀποκεντρώσεως»,

γ) τοῦ ἄρθρου 6 Α παρ. 1, 2, 3, 5 ἐδάφ. α', καὶ 6 τοῦ
Ν. 4464)1965 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ
Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.» αἱ ἀναφερόμεναι μόνον εἰς τὴν
ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐκδίδου-
σιν προσφυγῶν κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων,

δ) τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 65)1967 «περὶ
τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς
ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Α. Ν. 4)1967 καὶ
19)1967 «περὶ ἀποκαταστάσεως εὐρυθμίας εἰς τὴν λει-
τουργίαν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.».

ε) τῶν παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 13)1967
«περὶ λήψεως μέτρων τινῶν ταχείας διεξαγωγῆς τῶν διοικη-
τικῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου
δικαίου»,

στ) τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 3796)1957 «περὶ
διαβαθμίσεως καὶ ἐντάξεως προσωπικοῦ κατέχοντος προσωρι-
νὰς θέσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 3.4.1954 Β. Δ. «περὶ ἐφαρ-
μογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2500)1953 ἐπὶ τοῦ προσω-
πικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Πρω-
νοίας» καὶ τακτοποιήσεως ἐτέρων τινῶν κατηγοριῶν προσω-
πικοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

ζ) τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 4032)1960 «περὶ τροποποιήσεως
καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. 3594)56 «περὶ Σχολῆς Τουρι-
στικῶν Ἑπαγγελματιῶν» καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς θέματα διεπό-
μενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος,

η) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ. 4272)1962 «περὶ
ἐπεκτάσεως τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1961 ληφθέντων ὑπὲρ τῶν
ὑποψηφίαν δικηγόρων μέτρων καὶ διὰ τὸ ἔτος 1962 καὶ
ἄλλων διατάξεων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης»,
αἱ ἀναφερόμεναι μόνον εἰς θέματα πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας
καὶ διαδικασίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δικηγορικῶν Συλλό-
γων τοῦ Κράτους,

θ) τῶν ἄρθρων 11 ἕως καὶ 17 τοῦ ἀπὸ 23)31.12.1955
Β. Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδι-
κος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δι-
καίου,

ι) τῶν ἄρθρων 25 ἕως καὶ 38 τοῦ Β. Δ. 993)1966 «περὶ
ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων
τοῦ Ἰδρυμάτος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων»,

ια) τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β. Δ. 4)7.11.1959
«περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλή-
λων τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς»,

ιβ) τῶν ἄρθρων 96 ἕως καὶ 112 τῆς ὑπ' ἀριθ. 46323)
1508)5.9.1963 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου «περὶ

καθορισμού τῶν ὀργανικῶν θέσεων κατὰ κλάδους, βαθμούς καὶ κατηγορίας, τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὰς θέσεις ταύτας προσόντων καὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Κρατοῦ» (Φ.Ε.Κ. 411 τ. Β' τῆς 20.9.1963), ὡς καὶ πάσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Κατ' ἐξαιρέσιν δὲν εἰσάγονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 651) 1970 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Γενικῆς Ἑκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς», πλὴν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 58 αὐτοῦ, ἥτις ἀντικαθίσταται οὕτω: «3. Τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας καθορίζονται: εἰδικώτερον

διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν Βοηθὸν Πρωθυπουργοῦ, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΟΗΘΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Ἀπαλείου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 3, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσυξάνεται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλε- πομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδοπῶν Ἀσφαλι- στικῶν Ἐταιρειῶν.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἔγκρισως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπικτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρημα- τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμα- ταυσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγο- ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/ 67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συν- εταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγί- σεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστι- κῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῇ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γὰρ ὁρίσθη εἰς 5 %.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἀνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐκτελεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.63 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἑσωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟΫΠΟΤΑΞΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Τ.

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ